

Για τις νέες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης στην Τοπική Διοίκηση

1. Από το 2010 που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έφερε προς ψήφιση την διοικητική μεταρρύθμιση του «Καλλικράτη», με την συναίνεση της Ν.Δ και την έμμεση συνηγορία ΚΕΔΕ -ΕΝΠΕ και του τότε Συνασπισμού, το ΚΚΕ και τα ψηφοδέλτια της Λαϊκής Συσπείρωσης που στηρίζει την έχουν απορρίψει ως αντιδραστική ως προς το περιεχόμενο και εχθρική για το λαό. Η ενίσχυση αρμοδιοτήτων και λειτουργιών των περιφερειακών και των κατώτερων βαθμίδων της διοικητικής δομής του κράτους, αποδείχτηκε πια. Δεν γίνονται για την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών. Αποσκοπούν να γίνουν πιο ικανές και αποτελεσματικές προκειμένου να στηρίξουν τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων, τις επενδύσεις και την κερδοφορία τους. Να ενισχυθεί ο ανταποδοτικός χαρακτήρας στις υπηρεσίες τους, η διαχείριση της ακραίας φτώχειας που δημιουργεί η αντιλαϊκή πολιτική. Πρόκειται για ευθυγράμμιση με τις επιταγές της ευρωενωσιακής καπιταλιστικής αγοράς, για αστικούς εκσυγχρονισμούς «δοκιμασμένους» ήδη από χρόνια στις χώρες της ΕΕ και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη.

Η αποκέντρωση των κρατικών αρμοδιοτήτων και λειτουργιών σε Δήμους και Περιφέρειες συνοδεύεται από τους εμπνευστές της με την ψευτιά ότι θα βοηθήσει να λυθούν τα λαϊκά προβλήματα μια και είναι «πιο κοντά στον πολίτη!». Αποδείχτηκε στην πράξη ότι είναι ο δρόμος που διεύρυνε την φοροληστεία των εργατικών λαϊκών νοικοκυριών, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων, την εμπορευματοποίηση της πρόνοιας, της υγείας, της παιδείας, στον πολιτισμό και τον αθλητισμό.

Η αναδιανομή του πλούτου σε όφελος του εγχώριου και του ξένου κεφαλαίου διαπερνά έναν προς ένα και όλους μαζί τους φορείς του κράτους και τους προϋπολογισμούς τους.

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης των δήμων πάνω από 62% σήμερα και η κατακόρυφη αύξηση των λεγόμενων ιδίων εσόδων είναι η απόδειξη ότι η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων έχει ως άμεσο στόχο την αφαίμαξη των λαϊκών νοικοκυριών. Είναι το αιματηρό για τον λαό μας δημοσιονομικό πλεόνασμα ώστε το κράτος να απελευθερώσει ακόμη περισσότερους πόρους για επιχειρηματικούς ομίλους και δανειστές. Τα κατά καιρούς προγράμματα τύπου “Θησέας” και “Φιλόδημος” στόχο έχουν να κλείσουν κραυγαλέες τρύπες σε υποδομές και έργα που δεν ενδιαφέρουν επιχειρηματικά το κεφάλαιο. Είναι τελείως ανεπαρκή για να καλύψουν ανάγκες που σήμερα εκρήγνυνται στην πρώτη κακοκαιρία, τον καύσωνα, στον πρώτο σεισμό. Σύρονται οι Δήμοι στο δανεισμό, στα ΣΔΙΤ. Τα επιχειρηματικά κέρδη που καθορίζουν “τον αναπτυξιακό σχεδιασμό” σε Δήμους και Περιφέρειες και όχι οι λαϊκές ανάγκες σε υποδομές και υπηρεσίες.

Με την εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων η Τοπική Διοίκηση άνοιξε νέα πεδία στην άνθηση της επιχειρηματικότητας. Τα ΠΕΠ, και τα άλλα χρηματοοικονομικά εργαλεία αφορούν κατά προτεραιότητα τους σχεδιασμούς και τους στόχους των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν αφορούν τους αυτοαπασχολούμενους και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις που στενάζουν. Ακόμη και το κομμάτι που απευθύνεται στα λεγόμενα προγράμματα φτώχειας έχει χαρακτήρα άμεσης και έμμεσης στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου. Κλιμακώθηκε ο περιορισμός κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Φούντωσε και ανθίζει η απασχολησιμότητα και η λεγόμενη ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, μειώνεται σταθερά το μόνιμο προσωπικό. Συρρικνώνονται κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες υποκαθιστάμενες από ευκαιριακές δομές με την εμπλοκή ΜΚΟ, κοινσεπ, εργολάβων κλπ.

